

Sygn. akt. VI K 224/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Lesku, Zamiejscowy Wydział VI Karny z siedzibą w Ustrzykach Dolnych w składzie:

Przewodniczący SSR Lidia Różycka-Sroka

Protokolant Izabela Malinowska

Prokurator Edward Martuszczyński

po rozpoznaniu w dniach 23.03.,27.04.,10.10.,14.12.2017r. w Ustrzykach Dolnych, na rozprawie sprawy

1. ***Ł. Z. (1)*** - s. J. i K. z domu S., ur. (...) w U., za., (...), obywatelstwa polskiego, karanego, P. (...),

oskarżonego o to, że:

I.w dniu 30 lipca 2016r. w K., wspólnie z A. N. (1) wziął udział w pobiciu M. W. (1) bijąc go i kopiąc po całym ciele co naraziło go na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 §1 lub 157 §1 kk, jak również uderzył go pięścią w twarz, które to uderzenie doprowadziło do wybitcia zęba 21 oraz ukruszenia zębów 11,22,23 oraz 42 do 32 co spowodowało trwałe, istotne oszpecenie ciała

tj. o czyn z art.156 §1 pkt 2 kk i art. 158 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk

II.w miejscu i czasie jak w pkt. I poprzez uderzenie pięścią uszkodził karoserię samochodu (...) powodując szkodę w wysokości 1.191,59 zł w mieniu W. S. (1)

tj. o czyn z art. 288 §1 kk

2.A. N. (1) s. W. i J. z domu M., ur. (...) w U., zam. K., obywatelstwa polskiego, nie karanego, pesel (...)

oskarżonego o to, że:

I.w dniu 30 lipca 2016r. w K., wziął udział w pobiciu M. W. (1) poprzez bicie go i kopanie po całym ciele, co naraziło go na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 §1 lub 157 §1 kk,

tj. o czyn z art. 158 §1 kk

II.w miejscu i czasie jak w pkt. I poprzez uderzenie i kopanie W. S. (1) spowodował u niego rozległego krwaka okolicy podbojczykowej lewej, obrzęk okolicy dołu pachowego lewego, liczne owalne krwaki obu ramion, zadrapania łokcia prawego i stłuczenie klatki piersiowej, co naruszyło czynności narządów ciała na czas nie przekraczający 7 dni

tj. o czyn z art. 157 §2 kk

I. ***u z n a j e*** oskarżonego Ł. Z. (1) za winnego tego, że w dniu 30 lipca 2016r. w K., wspólnie z A. N. (1) wziął udział w pobiciu M. W. (1) bijąc go i kopiąc po całym ciele co naraziło go na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 §1 lub 157 §1 kk, jak również uderzył go pięścią w twarz, które to uderzenie doprowadziło do wybitcia zęba 21 oraz ukruszenia zębów 11,22,23 oraz 42 do 32 co spowodowało naruszenie czynności narządów

ciała na okres powyżej siedmiu dni trwający, co stanowi przestępstwo z art. 158 §1 kk i art. 157 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk i za to na podstawie art. 157 §1 kk w zw. z art. 11 §3 kk

skazuje

go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. **uznaje** oskarżonego Ł. Z. (1) za winnego czynu zarzucanego mu w pkt. II aktu oskarżenia, z tym, iż przyjmuje ze wartość szkody wynosi 1.268,54 złotych, a stanowiącego przestępstwo z art. 288 §1 kk i za to na podstawie art. 288 §1 kk

skazuje

go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 85 §1 i §2 kk i art. 86 §1 kk w miejsce wyżej orzeczonych jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierza oskarżonemu Ł. Z. (1) **karę łączną** 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. **uznaje** oskarżonego A. N. (1) za winnego tego, że w dniu 30 lipca 2016r. w K., wspólnie z Ł. Z. (1) wziął udział w pobiciu M. W. (1) poprzez bicie go po całym ciele, co naraziło go na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 §1 lub 157 §1 kk, co stanowi przestępstwo z art. 158 §1 kk i za to na podstawie art. 158 §1 kk

skazuje

go na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

V. **uznaje** oskarżonego A. N. (1) za winnego czynu zarzucanego mu w pkt. II aktu oskarżenia, a stanowiącego przestępstwo z art. 157 §2 kk i za to na podstawie art. 157 §2 kk

skazuje

go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

VI. na podstawie art. 85 §1 i §2 kk i art. 86 §1 kk w miejsce wyżej orzeczonych jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierza oskarżonemu A. N. (1) **karę łączną** 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

VII. na podstawie art. 69 §1 i §2 kk i art.70 §1 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu A. N. (1) kary pozbawienia wolności **warunkowo zawieszona** na okres 2 (dwóch) lat próby,

VIII. na podstawie art. 72 §1 pkt.2 kk **zobowiązuje** oskarżonego A. N. (1) do przeproszenia pokrzywdzonych M. W. (1) i W. S. (1),

IX. na podstawie art. 46 §1 kk **orzeka** wobec oskarżonego Ł. Z. (1) obowiązek naprawienia szkody w części poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonego M. W. (1) kwoty 10.000,00 (dziesięć) tysięcy złotych,

X. na podstawie art. 46 §1 kk **orzeka** wobec oskarżonego Ł. Z. (1) obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonego W. S. (1) kwoty 1.268,54 (jeden tysiąc dwieście sześćdziesiąt osiem, 54/100) złotych,

XI. na podstawie art. 46 §1 kk **orzeka od** oskarżonego A. N. (1) na rzecz pokrzywdzonego W. S. (1) zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w kwocie 1.000,00 (jeden tysiąc)złoty,

XII. na podstawie art. 627 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy „o opłatach w sprawach karnych” z dnia 23.06.1973 r. (Dz.U. z 1983r. Nr49, poz.223 z zm.) **zasądza** od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe po 1/2 części z wyjątkiem kosztów opinii biegłego J. C. i J. K. i zwalnia obu oskarżonych od uiszczenia opłaty sądowej,

XIII. na podstawie art. 627 kpk **zasądza** od obu oskarżonych na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. W. (1) solidarnie kwotę 960,00 (dziewięćset sześćdziesiąt) złotych, tytułem kosztów związanych z ustanowieniem jednego pełnomocnika.

Sygn. akt. VI K 224/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 grudnia 2017r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W nocy z 29 na 30 lipca 2016r. M. W. (1) wracał z przejścia granicznego w K. razem z żoną G. W. (1) oraz siostrą M. J. (1) i kolegą W. S. (1). Wszyscy oni podróżowali samochodem marki S. (...) o nr rej. (...). Około północy zatrzymali się w miejscowości K., niedaleko przystanku autobusowego. Zatrzymali się na poboczu drogi i wysiedli z samochodu. Zapalili papierosy i rozmawiali. Po niedługim czasie zobaczyli, że od strony pobliskich zabudowań w ich kierunku idzie dwóch mężczyzn i głośno używa słów wulgarnych. Wtedy wszyscy wsiedli do samochodu W. S. (1). M. W. (1) siedział z przodu na siedzeniu pasażera. Przed tym zanim wszedł do auta powiedział do mężczyzn, że nie chcą żadnych kłopotów i już odjeżdżają. Gdy samochód ruszył jeden z mężczyzn znajdujących się po prawej stronie auta zaczął uderzać pięścią po jego karoserii. Wtedy to W. S. (1) zatrzymał pojazd. M. W. (1) otworzył drzwi od strony pasażera i został zaatakowany przez tego mężczyznę, który uderzał w samochód. Doszło do szamotaniny pomiędzy obydwojma mężczyznami w trakcie, której M. W. (1) został uderzony pięścią w twarz. W wyniku tego uderzenia doszło między innymi do wybitcia zęba 21 tzw. jedynki górnej lewej u M. W. (1). Drugi z mężczyzn widząc szarpiących się M. W. (1) i jego kolegę podszedł do nich i również zaczął zadawać ciosy M. W. (1). W między czasie również W. S. (1) opuścił samochód i podbiegł do bijących M. W. (1) mężczyzn. W. S. (1) odciągnął niższego mężczyznę. Ten wyższy, który uderzał w samochód w dalszym ciągu szarpał się z M. W. (1). W. S. (1) został zaatakowany przez niższego mężczyznę, który bił i kopał go po całym ciele. W tym czasie z samochodu wysiadły M. J. (1) i G. W. (1). M. W. (1) krzyknął do nich żeby zadzwoniły po policję. Słyszac to obaj mężczyźni zaczęli uciekać w stronę zabudowań, z których wcześniej przyszli. M. W. (1), który z zawodu jest policjantem pobiegł za tymi mężczyznami. Udało mu się dogonić tego wyższego, który go atakował. M. W. (1) powalił tego mężczyznę na ziemię. Podbiegł do niego W. S. (1) i obaj przetrzymywali go do czasu przyjazdu policji. Po policję w między czasie zadzwoniła M. J. (1). Wtedy to na drogę wyszli mieszkańcy pobliskiego domu wielorodzinnego K. P. i J. I. (1). Na miejsce przyjechali policjanci z KPP U. D. D. i R. D.. Ustalili, iż tym mężczyzną, który był przetrzymywany przez M. W. (1) był Ł. Z. (1). Następnie jeden z policjantów udał się w okolice domu, z którego wyszli mężczyźni i przyprowadził na drogę drugiego z mężczyzn, którym okazał się A. N. (1). A. N. (1) został rozpoznany jako drugi uczestnik zdarzenia przez pasażerów samochodu. Obaj mężczyźni byli agresywni, stawiali opór policji. Zostali zatrzymani i przewiezieni do KPP U.. Na miejsce wezwano karetę pogotowia ze szpitala w U.. Następnie M. W. (1) został zabrany przez pogotowie. W. S. (1) razem z M. J. (1) i G. W. (1) udali się również na izbę przyjęć szpitala w U.. Na Komendzie Policji Ł. Z. (1) i A. N. (1) zostali przebadani na stan trzeźwości. A. N. (1) miał 1,04 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Ł. Z. (1) miał 1,01 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. W. S. (1) i M. W. (1) byli trzeźwi. W wyniku tego zdarzenia M. W. (1) doznał obrażeń ciała w postaci wybitcia zęba 21 (jedynka lewa górna) oraz ukruszenia zębów 11, 22,23 i od 42 do 32, rany tłuczonej wargi dolnej, obrzęku okolicy jarzmowej lewej i lewej części nosa, otarcia naskórka i obrzęku kolan łokcia prawego i ręki lewej, obrzęku uda prawego.

Natomiast W. S. (1) doznał obrażeń ciała w postaci krwiaka rozległego okolicy podobojczykowej lewej, obrzęku okolicy dołu pachowego lewego, licznych owalnych krwiaków obu ramion, zdrapania łokcia prawego, stłuczenia klatki piersiowej.

W wyniku zdarzenia zniszczeniu uległ również samochód S. (...) o nr rej. (...). W samochodzie tym uszkodzeniu poprzez wgniecenie blachy poszycia uległ słupek za drzwiami tylnymi po stronie prawej samochodu na wysokości 140 cm od dolnej krawędzi samochodu. Wgniecenie miało wymiary 4x7 cm. Koszt naprawy samochodu z podatkiem VAT wynosi 1.268,54 złotych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie protokołu zatrzymania Ł. Z. (k. 2-4), protokołu zatrzymania A. N. (k. 4-7), protokołu badania na zawartość alkoholu Ł. Z. (k- 9), protokołu badania na zawartość alkoholu A. N. (k- 8), dokumentacji dot. obrażeń ciała M. W. (k.18-20,70,71,138,139), protokołu oględzin samochodu (k-23,24), protokołu oględzin osoby M. W. (k- 30,31), dokumentacji dot. obrażeń ciała W. S. (k- 41,42,72), płyty z nagraniem rozmowy z dyżurnym ze stenogramem (k-73,74), opinii biegłego J. B. (k- 97) oraz zeznań świadków M. W. (1) (k- 227,228), W. S. (1) (k 228a,229), G. W. (1) (k- 230), M. J. (1) (k-230a,231), J. M. (k-232), H. R. (k-232a,233), K. P. (k- 233), A. K. (k- 233a), R. D. (k- 238a,239), A. K. (1) (k- 240), D. D. (k- 240a,241), J. I. (1) (k-241,242) oraz w części na podstawie wyjaśnień i oświadczeń oskarżonego Ł. Z. (1) (k- 226ai 307a,308) i wyjaśnień oskarżonego A. N. (k- 226a).

Oskarżony Ł. Z. (1) nie przyznał się do popełnienia czynów zarzucanych mu aktem oskarżenia. W swoich wyjaśnieniach podał, że w nocy z 29 na 30 lipca 2016r. wyszedł z domu i poszedł do osób, które stały przy drodze i się darły, że nie znał tych osób i że poszedł tam żeby ich uciszyć. Podał, że te osoby powiedziały do niego iż już odjeżdżają i że wszyscy wsiedli do samochodu, którym przyjechali. Wyjaśnił, iż w tym momencie potknął się i uderzył w tył auta, że wtedy z auta wysiadło dwóch mężczyzn, którzy zaczęli go bić i kopać. Podał, że jeden z nich położył go na ziemię i dusił do czasu przyjazdu policji. Wyjaśnił, iż nikogo nie uderzył. Ponadto oskarżony Ł. Z. (1) w swoim oświadczeniu złożonym przed zamknięciem przewodu sądowego podał, iż doszło do zdarzenia z pokrzywdzonym M. W. (1) , że po tym jak potknął się i niechcący uderzył w to auto to samochód zatrzymał się i wyskoczyło z niego dwóch mężczyzn, którzy zaczęli go szarpać i że możliwe że w trakcie szarpaniny uderzył M. W. (1). Oświadczył ponadto, że dobiegł do nich A. N. (1) i próbował ich rozdzielić i że on został przewrócony na ziemię i tak czekał do przyjazdu policji oraz że podszedł to tego auta ponieważ jego pasażerowie zachowywali się głośno. Oświadczył, że żałuje tego co się stało i że nie doszłoby do tego zdarzenia, gdyby to auto wtedy odjechało. (wyjaśnienia oskarżonego i oświadczenie Ł. Z. k- 226a, 307a i 308)

Oskarżony A. N. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów. W swoich wyjaśnieniach podał, że w nocy z 29 na 30 lipca 2016r. spożywał alkohol razem z Ł. Z. (1) na posesji, w której on mieszkał, że w pewnym momencie Ł. Z. (1) poszedł za budynek w kierunku drogi głównej i że nie wiedział w jakim celu, ponieważ nie działa się tam nic co mogłoby ich zaniepokoić. Wyjaśnił, że po chwili poszedł zobaczyć co się tam dzieje i zobaczył, że Ł. Z. (1) szarpie się z mężczyzną. Podał, że on tego mężczyzny nie znał i że ich rozdzielił, po czym udał się z powrotem za budynek dalej pić piwo. Wyjaśnił, że na pewno było tam dwie kobiety oraz mężczyzna, który szarpał się z Z. oraz że nie było tam nikogo więcej. Podał, iż on nie kopał ani nie bił razem z Z. tego mężczyzny oraz że nie było innych świadków tego zdarzenia. Wyjaśnił, że przyszedł po niego policjant i razem z nim poszedł do radiowozu oraz że widział jak w tym czasie Ł. Z. (1) wyzywał wszystkich, a kiedy siedział w radiowozie to kopał nogami po samochodzie. (wyjaśnienia oskarżonego A. N. k- 226a).

Sąd wyjaśnieniom oskarżonych dał wiarę jedynie w części. W ocenie sądu obaj oskarżeni, którzy wcześniej spożywali alkohol obok domu Ł. Z. (1) usłyszeli, iż przy drodze zatrzymał się samochód. Obaj wyszli na drogę w celu upomnienia pasażerów samochodu, iż zachowują się zbyt głośno, używali przy tym słów wulgarnych. W tym czasie widząc obu mężczyzn M. W. (1) z pozostałymi osobami wsiedli do auta i w zasadzie już odjeżdżali, gdyż jak powiedział do mężczyzn M. W. (1) nie chcieli mieć żadnych problemów. I zapewne odjechaliby stamtąd gdyby Ł. Z. (1) nie zaczął uderzać w karoserię samochodu marki S. (...). Zdaniem sądu Ł. Z. (1) świadomie uderzał w ten samochód, te uderzenia słyszeli wszyscy pasażerowie auta, nikt z nich nie widział przy tym, aby Ł. Z. (1) potknął się czy przewrócił. Te uderzenia spowodowały, iż M. W. (1) otworzył drzwi od strony pasażera i został zaatakowany przez Ł. Z. (1). W czasie szarpaniny z Ł. Z. (1) M. W. (1) otrzymał cios w twarz powodujący wybite u niego zęba jedyńki górnej po stronie lewej. Wtedy to podbiegł do nich A. N. (1), który zamiast rozdzielić bijących się doprowadził do dalszego zadawania ciosów M. W. (1). Następnie doskoczył do nich W. S. (1) i doszło do pobicia go przez A. N. (1). Świadczą o tym nie tylko zgodne zeznania świadków M. W. (1), W. S. (1), G. W. (1) i M. J. (1) ale równie w części wyjaśnienia oskarżonych. Oskarżony A. N. (1)

podał, iż rozdzielał szarpiących się M. W. (1) i Ł. Z. (1). Po czym wyjaśnił, iż nie było tam nikogo więcej i nikogo nie pobił. Te wyjaśnienia pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadka W. S. (1), który zeznał, iż był bity i kopany przez A. N. (1) po tym jak odciągnął go od M. W. (1). O tym, iż doszło do szarpaniny pomiędzy tymi mężczyznami świadczą obrażenia ciała doznane przez tego pokrzywdzonego, jak również zeznania świadków M. J. (1) i G. W. (1). Kobiety te zeznały, iż po tym jak opuściły pojazd M. W. (1) odpierał atak wyższego mężczyzny, natomiast W. S. (1) odpierał atak niższego mężczyzny i działało się to z tyłu za samochodem. (zeznania świadków M. W. k- 227,228, W. S. k- 228a,229, G. W. k- 230, M. J. k-230a,231)

Sąd nie dał wiary oskarżonemu Ł. Z. (1) co do tego, iż uszkodził samochód nieumyślnie, jak również, że to on był stroną, która się broniła a A. N. (1) jedynie mu pomagał. Z wyjaśnień A. N. (1) wynika, iż podszedł do szarpiących się tylko M. W. (1) i Ł. Z. (1) natomiast Ł. Z. (1) wyjaśnił, iż w tym czasie był atakowany przez obu mężczyzn z samochodu. Ponadto zarówno oskarżony Ł. Z. (1) jak i A. N. (1) w swoich wyjaśnieniach starali się przedstawić jako osoby pokrzywdzone, zaatakowane przez przypadkowych mężczyzn, gdy w rzeczywistości to oni bez powodu zaatakowali pasażerów samochodu stojącego przy drodze. O tym, iż Ł. Z. (1) świadomie uderzał w ruszający już pojazd świadczą zeznania świadka M. J. (1). Świadek ten siedziała po prawej stronie pojazdu i słyszała odgłosy uderzeń w pojazd, zeznając, iż tych uderzeń było parę. (zeznania świadka M. J. k- 230a,231). Ponadto świadek W. S. (1) zeznał, iż w samochodzie został wgnieciony słupek środkowy części tylnej i że tego wgniecenia dokonał ten wyższy oskarżony tj. Ł. Z. (1) jak przechodził z przodu samochodu na tył i bił po samochodzie. Z tym, że świadek ten nie potrafił podać czy były to uderzenia zadane ręką czy nogą. (zeznania świadka W. S. k- 228a,229) Także świadkowie M. W. (1) i G. W. (1) zeznali, iż słyszeli odgłosy uderzeń o samochód. (zeznania świadków M. W. k-227,228 i G. W. k-230). Również świadek J. I. (1) zeznał w postępowaniu przygotowawczym, iż słyszał odgłos uderzenia w samochód, natomiast przed sądem zeznał, iż słyszał odgłos kopnięcia w samochód. (zeznania świadka J. I. k- 241,242). Z zeznań powyższych świadków wynika, iż oskarżony Ł. Z. (1) kilkakrotnie uderzał w samochód marki S. (...) z tym, iż uderzenie w słupek za tylnymi drzwiami okazało się najsilniejsze i spowodowało największe uszkodzenia. Zdaniem sądu wyklucza to możliwość nieświadomego działania tego oskarżonego.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadków M. W. (1) (k- 227,228), W. S. (1) (k 228a,229), G. W. (1) (k- 230), M. J. (1) (k-230a,231). Osoby te były bezpośrednimi świadkami zdarzenia. Zeznały o tym co zapamiętały. Ich zeznania wzajemnie ze sobą korelują jak również nie zawierają sprzeczności, które dyskredytowałyby ich moc dowodową.

Ponadto sąd dał wiarę zeznaniom świadków J. M. (k-232), H. R. (k-232a,233), K. P. (k- 233), A. K. (k- 233a), R. D. (k- 238a,239), A. K. (1) (k- 240), D. D. (k- 240a,241) i J. I. (1) (k-241,242).

Świadkowie J. M., H. R., K. P., A. K. (2), A. K. (1) i J. I. (1) to mieszkańcy domu wielorodzinnego, których obudziły krzyki i światła radiowozu na drodze w K.. Świadkowie J. M., H. R., K. P., A. K. (2), A. K. (1) zeznali, iż widzieli zdarzenie dopiero od momentu gdy Ł. Z. (1) był przytrzymywany przez nieznanych im mężczyzn i następnie jak przyjechała policja i pogotowie ratunkowe. Jedynie świadek J. I. (1) zeznał, iż obserwował zdarzenie praktycznie od początku przez okno mieszkania. Ponieważ jednak było bardzo ciemno to nie widział dokładnie co się tam działo. Świadek ten zeznał, iż słyszał jedynie odgłosy uderzenia w samochód oraz głosy ludzkie. Z tym, iż zeznając po raz pierwszy w postępowaniu przygotowawczym świadek J. I. (1) zeznał, iż usłyszał głośną rozmowę Ł. Z. (1) i A. N. (1), którzy byli już przy samochodzie stojącym przy drodze. Zeznał, że usłyszał jak ci mężczyźni z auta mówią że już odjeżdżają, po czym gdy samochód zaczął ruszać usłyszał odgłos uderzenia w karoserię. Zeznał, iż po tym uderzeniu samochód zatrzymał się i usłyszał jak otwierają się drzwi i jak jeden z tych mężczyzn z samochodu powiedział „kurwa dawać ich”, po czym usłyszał jak jeden z mężczyzn powiedział „kurwa straciłem zęba”. Zeznał, iż z odgłosów dobiegających z tamtego miejsca wynikało, iż pomiędzy tymi mężczyznami doszło do jakiejś bójki, ale on nie widział kto zadawał uderzenia czy też kopnięcia ponieważ było ciemno i niczego nie dało się zobaczyć. (zeznania świadka J. I. k- 145,155). Natomiast przed sądem świadek J. I. (1) zeznał, iż usłyszał kapnicie w auto, że auto się zatrzymało i wtedy mężczyźni wyskoczyli z tego auta, krzyknęli „kurwa dajemy ich” lub „bierzemy ich”, a po kilku sekundach usłyszał słowa „straciłem zęba”. Zeznał ponadto, iż wtedy wziął do ręki telefon i zaczął nagrywać to zdarzenie i wtedy ci mężczyźni trzymali już Ł. Z. (1) a kobieta dzwoniła po policję. Zeznał, że widział, że z jednej i drugiej strony auta wyskoczyli z tego samochodu mężczyźni i udali się na tył samochodu i tam coś się działo. (zeznania świadka J. I. złożone przed sądem k- 241,241).

W ocenie sądu na wiarę zasługują zeznania świadka J. I. złożone przez niego podczas pierwszego przesłuchania na policji w dniu 21.09.2016r. Wtedy to świadek J. I. (1) zeznał, iż nic nie było widać i dlatego nie potrafił powiedzieć co się tam faktycznie wydarzyło, a słyszał jedynie dobiegające z tego miejsca odgłosy. Natomiast na rozprawie w dniu 27.04.2017r. zeznał, iż widział zarówno pokrzywdzonych jak i oskarżonych. Na nagraniu odtworzonym przez tego świadka na rozprawie z jego telefonu komórkowego istotnie nie było praktycznie nic widać, z uwagi na to, że było bardzo ciemno. Ponadto świadek stał wtedy w oknie swojego mieszkania a zdarzenie miało miejsce przy drodze głównej. Nagranie to nie zostało zawnioskowane jako dowód w sprawie przez żadną ze stron postępowania. Zeznając przed sądem świadek J. I. (1) nieznacznie zmodyfikował swoje zeznania. Zdaniem sądu zrobił tak, aby odpowiadały przyjętej przez oskarżonego Ł. Z. (1) linii obrony. Niemniej jednak wyjaśnienia oskarżonego Ł. Z. (1) nie są zgodne ani z wyjaśnieniami oskarżonego A. N. (1), który podał, iż Ł. Z. (1) szarpał się z jednym mężczyzną, gdy podszedł ich rozdzielić, ani z zeznaniami świadka J. I. (1), z których wynika, iż obaj oskarżeni równocześnie podeszli do samochodu pokrzywdzonych. Ponadto wyjaśnienia oskarżonego Ł. Z. (1) pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadków M. W. (1), W. S. (1), G. W. (1) i M. J. (1), którym to sąd dał wiarę w całości.

Mając powyższe na uwadze sąd uznał oskarżonego Ł. Z. (1) za winnego tego, że w dniu 30 lipca 2016r. w K., wspólnie z A. N. (1) wziął udział w pobiciu M. W. (1) bijąc go i kopiąc po całym ciele co naraziło go na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 §1 lub 157 §1 kk, jak również uderzył go pięścią w twarz, które to uderzenie doprowadziło do wybitcia zęba 21 oraz ukruszenia zębów 11,22,23 oraz 42 do 32 co spowodowało naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej siedmiu dni trwający, co stanowi przestępstwo z art. 158 §1 kk i art. 157 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk i za to na podstawie art. 157 §1 kk w zw. z art. 11 §3 kk skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd uznał oskarżonego Ł. Z. (1) za winnego czynu zarzucanego mu w pkt. II aktu oskarżenia, z tym, iż przyjął, że wartość szkody wynosi 1.268,54 złotych, co stanowi przestępstwo z art. 288 §1 kk i za to na podstawie art. 288 §1 kk skazał go na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 §1 i §2 kk i art. 86 §1 kk w miejsce wyżej orzeczonych jednostkowych kar pozbawienia wolności sąd wymierzył oskarżonemu Ł. Z. (1) karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd uznał oskarżonego A. N. (1) za winnego tego, że w dniu 30 lipca 2016r. w K., wspólnie z Ł. Z. (1) wziął udział w pobiciu M. W. (1) poprzez bicie go po całym ciele, co naraziło go na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 §1 lub 157 §1 kk, co stanowi przestępstwo z art. 158 §1 kk i za to na podstawie art. 158 §1 kk skazał go na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd uznał oskarżonego A. N. (1) za winnego czynu zarzucanego mu w pkt. II aktu oskarżenia, a stanowiącego przestępstwo z art. 157 §2 kk i za to na podstawie art. 157 §2 kk skazał go na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 §1 i §2 kk i art. 86 §1 kk w miejsce wyżej orzeczonych jednostkowych kar pozbawienia wolności sąd wymierzył oskarżonemu A. N. (1) karę łączną 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 §1 i §2 kk i art.70 §1 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu A. N. (1) kary pozbawienia wolności sąd warunkowo zawiesił na okres 2 lat próby.

Na podstawie art. 72 §1 pkt.2 kk sąd zobowiązał oskarżonego A. N. (1) do przeproszenia pokrzywdzonych M. W. (1) i W. S. (1).

Na podstawie art. 46 §1 kk sąd orzekł wobec oskarżonego Ł. Z. (1) obowiązek naprawienia szkody w części poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonego M. W. (1) kwoty 10.000,00 (dziesięć tysięcy złotych).

Na podstawie art. 46 §1 kk sąd orzekł wobec oskarżonego Ł. Z. (1) obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonego W. S. (1) kwoty 1.268,54 (jeden tysiąc dwieście sześćdziesiąt osiem, 54/100) złotych.

Na podstawie art. 46 §1 kk sąd orzekł od oskarżonego A. N. (1) na rzecz pokrzywdzonego W. S. (1) zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w kwocie 1.000,00 (jeden tysiąc)złotych.

Zdaniem Sądu kary wymierzone oskarżonym są adekwatna do ich winy i stopnia społecznej szkodliwości czynów jakich się dopuścili, a przede wszystkim spełnią wobec nich cele zapobiegawcze i wychowawcze.

Sąd zmienił kwalifikacje I z czynów zarzucanych aktem oskarżenia oskarżonemu Ł. Z. (1).

W sprawie oprócz opinii wydanej w toku postępowania przygotowawczego przez lekarza stomatologa G. D., powołano jeszcze jako biegłych trzech lekarzy stomatologów. Z opinii biegłej G. D. (k- 176,177) wynika, iż obrażenia jakich doznał pokrzywdzony M. W. (1) w dniu 30 lipca 2016r. należy zakwalifikować jako wyczerpujące znamiona czynu z art. 156 §1pkt 2 kk.

Z kolei z dwóch opinii biegłego W. K. (k. 264, 265 oraz 273) wynika, iż obrażenia jakich doznał pokrzywdzony M. W. (1) w dniu 30 lipca 2016r. należy zakwalifikować jako wyczerpujące znamiona czynu z art. 157 §1 kk.

Natomiast z opinii biegłego J. C. (k- 284,285) wynika, iż obrażenia jakich doznał pokrzywdzony M. W. (1) w dniu 30 lipca 2016r. należy zakwalifikować jako wyczerpujące znamiona czynu z art. 156 §1 pkt 2 kk.

Niemniej jednak z opinii biegłego J. K. (k. 290 do 294) wynika, iż obrażenia jakich doznał pokrzywdzony M. W. (1) w dniu 30 lipca 2016r. należy zakwalifikować jako wyczerpujące znamiona czynu z art. 157 §1 kk.

Niewątpliwie w wyniku zdarzenia z dnia 30 lipca 2016r. pokrzywdzony M. W. (1) doznał obrażeń ciała w postaci wybicia zęba 21 (jedyńka lewa górna) oraz ukruszenia zębów 11, 22, 23 i od 42 do 32, rany tłuczonej wargi dolnej, obrzęku okolicy jarzmowej lewej i lewej części nosa, otarcia naskórka i obrzęku kolan łokcia prawego i ręki lewej, obrzęku uda prawego.

Aby można było sprawcy przypisać popełnienie czynu z art. 156 §1 pkt 2 kk należy wykazać, iż popełnił czyn w wyniku, którego spowodował ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci: innego ciężkiego kalectwa, (...) lub trwałego, istotnego zeszpecenia lub zniekształcenia ciała. W przypadku M. W. (1) doszło do wybicia zęba 21 tzw. jedyńki górnej lewej. Niewątpliwie jest to zeszpecenie ciała. Należy jednak rozważyć czy jest to zeszpecenie istotne oraz czy jest ono trwałe.

Z komentarza pod red. G. dotyczącego art. 156 kk wynika, iż Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z 25.02.2016r. ((...) 267/15 L.) uznał , że zeszpecenie jest „spowodowaniem zewnętrznych, poważnych zmian na ciele, prowadzących do znacznego obniżenia estetyki jego wyglądu. Mogą to być zarówno zmiany na skórze (np. narośl, guz, blizny lub przebarwienia po doznanych urazie), jak i utrata części ciała (np. małżowiny usznej, nosa, przednich zębów). Samo istnienie teoretycznej, potencjalnej możliwości powrotu do poprzedniego wyglądu, zwłaszcza jeśli może to nastąpić jedynie dzięki szczególnie skomplikowanym, długotrwałym, kosztownym i trudno dostępnym zabiegom chirurgii plastycznej, nie może wpływać na ocenę cechy trwałości zeszpecenia. Przy ocenie tej należy jednak brać pod uwagę możliwość odwrócenia takich skutków, jeżeli może to nastąpić w drodze zabiegów rutynowych, stanowiących aktualny standard nauk medycznych w zakresie chirurgii plastycznej i rekonstrukcji. Wywołane skutki w postaci zeszpecenia lub zniekształcenia ciała dodatkowo powinny być oceniane jako trwałe i istotne. Według poglądu NS wyrażonego w postanowieniu z 6.02.2007r. (III KK 254/06, OSNwSK 2007, Nr1, poz.373) cecha trwałości powinna być oceniana „w perspektywie istniejącej w dacie orzekania przez sąd i w świetle poziomu wiedzy, narzędzi i umiejętności dostępnych w tym momencie, a nie z punktu widzenia przyszłych i hipotetycznych możliwości, które mogą nie nastąpić w osiągalnym czasie.”

W przypadku pokrzywdzonego M. W. (1) możliwe jest wstawienie implantu zęba 21 i jest to zdaniem sądu zabieg rutynowy, stanowiący aktualny standard nauk medycznych w zakresie protetyki. To też oceniając zeszpecenie do jakiego niewątpliwie doszło u tego pokrzywdzonego należy jednak przyjąć, iż nie jest ono trwałe i istotne, bowiem może zostać niezwłocznie usunięte. Jak wynika z opinii biegłego J. K. bezpośrednio po utracie zęba można było wykonać protezę częściową osiadającą wczesną na okres 6 tygodni, a następnie przed rozpoczęciem

leczenia implantoprotetycznego protezę częściową osiadającą lub szkieletową, co pozwoliłoby pokrzywdzonemu na wykonywanie zawodu bezpośrednio po zdarzeniu. (opinia k- 293,294).

Toteż biorąc to pod uwagę, sąd przyjął, iż czyn zarzucany oskarżonemu Ł. Z. (1) w pkt. I aktu oskarżenia wyczerpuje znamiona przestępstwa z ar. 157 §1 kk. tj. spowodowanie naruszenia czynności narządów ciała na okres powyżej siedmiu dni trwający.

W sprawie dopuszczono również dowód z opinii biegłego rzeczoznawcy L. S. (1). Z opinii tego biegłego wynika, iż w samochodzie marki S. (...) o nr rej. (...) doszło do uszkodzenia poprzez wgniecenie blachy poszycia słupka za drzwiami tylnymi po stronie prawej samochodu oraz że wgniecenie to miało wymiary 4 x 7 cm. Z opinii wynika, iż koszt naprawy samochodu z podatkiem VAT wynosi 1.268,54 złotych.(opinia biegłego L. S. k- 254 do 259) Żadna ze stron nie kwestionowała wywodów zawartych w opinii ww. biegłego toteż sąd przyjął, iż wysokość szkody powstałej w wyniku uszkodzenia samochodu marki S. (...) wynosi 1.268,54 złotych.

Dlatego też sąd zasądził od oskarżonego Ł. Z. (1) na rzecz pokrzywdzonego W. S. (1) obowiązek naprawienia szkody w całości w powyżej podanej kwocie.

Sąd wymierzył oskarżonemu Ł. Z. (1) karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Oskarżony Ł. Z. (1) w przeszłości był czterokrotnie karany na kary ograniczenia wolności i grzywny oraz dwukrotnie na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania (karta karna k-77,78, odpisy wyroków k- 86-91,105-109). Toteż zgodnie z art. 69 § 1 kk sąd nie mógł wymierzyć oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem. Ponadto postawa tego okrzywdzonego wskazuje na to, iż dotychczas wymierzane kary nie osiągnęły wobec niego celów zapobiegawczych i nie zapobiegły powrotowi do popełniania przestępstw.

Oskarżony A. N. (1) nie był dotychczas karany. (karta karna k- 76)

Niemniej jednak sąd wymierzył mu karę łączną 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 2 lat próby. Zdaniem sądu kara ta powinna osiągnąć wobec tego oskarżanego cele prewencji szczególnej i zapobiec ponownemu popełnieniu podobnych czynów na przyszłość.

Ponadto sąd zobowiązał oskarżonego A. N. (1) do uiszczenia zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonego W. S. (1) w kwocie 1.000,00zł. W ocenie sądu jest to wystarczająca kwota, aby zadośćuczynić temu pokrzywdzonemu za urazy jakich doznał w wyniku pobicia go przez oskarżonego A. N. (1).

Sąd orzekł od oskarżonego Ł. Z. (1) wobec pokrzywdzonego M. W. (1) obowiązek naprawienia szkody w części w kwocie 10.000,00 zł. Na kwotę tą składają się koszty związane z założeniem implantu zęba 21 jak również koszty leczenia pozostałych uszkodzonych zębów. Orzeczenie obowiązku naprawienia szkody w części nie zamyka temu pokrzywdzonemu możliwości dochodzenia dalszych swoich roszczeń w postępowaniu cywilnym.

Jako okoliczność łagodzącą przy wymierzaniu kary oskarżonemu A. N. (1) sąd przyjął to, iż oskarżony nie był dotychczas karany (k-76) .

Jako okoliczność obciążającą przy wymierzeniu kary obu oskarżonym sąd przyjął to, iż praktycznie bez powodu zaatakowali przypadkowych ludzi, którzy zatrzymali się na poboczu drogi tylko w tym celu, aby zapalić papierosa.

Orzeczenie o kosztach sądowych i opłacie sądowej oraz zasądzonych oskarżycielowi posiłkowemu kosztów procesu oparto na powołanych w pkt. XII i XIII wyroku przepisach prawa.